

Prasītāja prasījums Pirmās instances tiesai ir šāds:

- atcelt Revīzijas palātas lēmumu par paaugstināšanu amatā 2003. gadā, ar kuru prasītājs nav paaugstināts tulku redaktoru kategorijā (2003. gadā - LA 5 kategorija).

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu prasību, prasītājs norāda, ka paaugstināšanas laikā atbildētāja organizēja kandidatūru salīdzinošu eksāmenu, neievērojot faktoru kopumu, kas varētu ietekmēt tās lēmumu, neobjektīvi, uz nevienlīdzīgiem pamatiem, neievērojot dienesta intereses un pamatojoties uz nesalīdzināmiem informācijas avotiem, kurus sniedzis, iespējams, viens redaktors, kura profesionālo kompetenci prasītājs apstrīd.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko J. iesniedza 2004. gada 17. septembrī

(lieta T-379/04)

(2004/C 284/53)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 17. septembrī ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla J., kuru pārstāv Carlo Forte, avvocato.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2004. gada 10. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidītas prasītājas sūdzības par šīs pašas instiucijas 2003. gada 31. oktobra un 10. decembra lēmumiem, respektīvi, tā nepiešķīra prasītājai pārcelšanās un iekārtošanās pabalstus un pieprasīja atmaksāt šai sakarā saņemtās summas, nepiemērojot Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma otro apakšpunktu un 5. panta 1. punktu, kā arī 85. pantu.
- atcelt iepriekšminētos tās pašas instiucijas 2003. gada 31. oktobra un 10. decembra lēmumus;
- veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai atjaunotu prasītājas tiesības, ieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kura pirms pagaidu darbinieces amata pieņemšanas Komisijā, Pētniecības ģenerāldirektorātā, bija nodarbināta kā pētniece Consiglio Nazionale di Ricerca (CNR) Briselē, iesniedza apelācijas sūdzību pret atbildētājas lēmumu atteikt pārcelšanās un iekārtošanās pabalstus.

Atbildētājas pozīcija balstās uz argumentu, ka CNR, ko nevar uzskatīt par publiskās administrācijas sastāvdaļu, jo tā atrodas ārpus Itālijas valsts darbības sfēras, nepārstāvot ne tās gribu, ne tiesās intereses.

Savas sūdzības pamatojumam prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka ir nepareizi piemērots Civildienesta noteikumu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais apakšpunkts un VII pielikuma 5. panta 1. punkts, argumentējot, ka tās kā Itālijas valsts ierēdņa statuss atļauj viņai saņemt atteiktos pabalstus. Beļģijas Ārlietu ministrs arī būtu atzinis šo prasītājas statusu, jo tas izsniedza tai "Carte d'identité spéciale", kas satur norādi "Fonctionnaire italienne en mission officielle ne Belgique".

Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka CNR prezentē sevi kā publisko tiesību juridiskā personu, kam valsts pārvalde ir piešķirusi noteiktu kompetenci (piederību pie centrālās varas), materiālos līdzekļus un organizatorisko struktūru, ko tieši veido publiskas amatpersonas un viņām piemērojamie noteikumi.

Prasītāja tāpat arī apgalvo, ka attiecībā uz izziņu ir noticis Civildienesta noteikumu 85. panta pārkāpums.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Gregorio Valero Jordana iesniedza 2004. gada 20. septembrī

(lieta T-385/04)

(2004/C 284/54)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 20. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Gregorio Valero Jordana, Brisele, kuru pārstāv Massimo Merola un Isabelle van Schendel, avocats.